

Rekommendation (nr 101) angående yrkesutbildning inom jordbruket

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,
vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 6 juni 1956 till sitt trettionionde sammanträde,

och beslutat antaga vissa förslag angående yrkesutbildning inom jordbruket, vilken fråga utgör den fjärde punkten på sammanträdets dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna den tjugosjätte dagen i juni månad år nittonhundrafemtiosex följande rekommendation, som skall benämnas »rekommendation angående yrkesutbildning inom jordbruket, 1956» [Vocational Training (Agriculture) Recommendation, 1956].

Med hänsyn till att Internationella arbetskonferensen vid sitt tredje sammanträde antog rekommendationen angående yrkesundervisningen inom jordbruket, 1921, i vilken rekommendation hemställes, att varje medlem av Internationella arbetsorganisationen måtte bemöda sig att utveckla yrkesundervisningen inom jordbruket och särskilt att sätta lönearbetarna inom jordbruket i tillfälle att begagna sig därav på samma villkor som varje annan inom jordbruket sysselsatt person,

med hänsyn till att Internationella arbetskonferensen ägnat frågan om den allmänna yrkesutbildningen en noggrann prövning och därvid särskilt antagit rekommendationen angående yrkesutbildning, 1939, och rekommendationen angående yrkesutbildning (för vuxna), 1950,

med hänsyn till att Internationella arbetsorganisationens ständiga jordbrukskommission ur speciella synpunkter övervägt yrkesutbildningen inom jordbruket och avgivit förslag i denna fråga,

med hänsyn till att medlemsstaterna böra införa eller utveckla lämpliga anordningar för yrkesutbildningen inom jordbruket;

förordar konferensen, att varje medlemsstat, så snart förhållandena i varje enskilt land det medgiva, tillämpar följande anvisningar samt till Internationella arbetsbyrån, i enlighet med vad styrelsen därom må komma att bestämma, insänder redogörelse angående de åtgärder, som vidtagits för att genomföra desamma.

I. Utbildningens principer och mål

1. I varje land böra offentliga myndigheter och övriga lämpliga organ var för sig eller samfällt tillse, att yrkesutbildningen inom jordbruket tillhandahålles och anordnas enligt ett effektivt, rationellt, systematiskt och samordnat program.

2. 1) Syftet med yrkesutbildning inom jordbruket bör klart angivas i varje land, varvid särskilt bör beaktas behovet av att

- a) bibringa såväl manliga som kvinnliga jordbrukare av olika kategorier (grovarbetare, specialarbetare, arbetsledare, förvaltare, lantbrukare samt lantbrukarhustrur) för yrkesutövningen erforderliga kunskaper och färdigheter, därvid tillika känslan för den sociala betydelsen av deras arbete bör utvecklas, ävensom att inför den allmänna opinionen hävda vikten av jordbruket som yrke;
- b) effektivare utnyttja jord och övriga naturtillgångar, arbetskraft och kapital inom jordbruket;
- c) skydda jord och andra för jordbruket väsentliga naturtillgångar;
- d) höja arbetseffektivitet, produktion och avkastning inom jordbruket, förbättra produkternas kvalitet och beredning samt deras ändamålsenliga framställning inom företagen för att underlätta försäljning och särskilt för att höja näringsstandarden;
- e) förbättra inkomster, levnadsstandard, sysselsättningsmöjligheter, arbetsförhållanden samt utsikter till befordran inom jordbruket och såmedelst bidra till att i dessa hänseenden utjämna skillnaden mellan jordbruket och andra yrken;
- f) främja mekanisering, där så är lämpligt, samt säkerhetsåtgärder inom jordbruksarbetet ävensom i övrigt underlätta arbetet inom jordbruket särskilt för kvinnor och minderåriga;
- g) åstadkomma behörig jämvikt i sysselsättningshänseende mellan jordbruk och andra näringsgrenar;
- h) tillhandahålla lämplig yrkesvägledning för landsbygdens ungdom;
- i) på lämpligt sätt främja att minderåriga i erforderligt antal ägna sig åt jordbrukets olika grenar;
- j) lösa med säsongarbetslöshet och undersysselsättning inom jordbruket förenade problem;
- k) överbrygga klyftan mellan nya tekniska landvinningar, vilka påverka jordbruksproduktionen, samt deras praktiska utnyttjande;
- l) öka trivseln på landsbygden i allmänhet och åt jordbruksarbetets utövare skänka större tillfredsställelse.

2) I nämnda syfte bör utbildningen avse undervisning rörande ändamålsenlig arbetsteknik och -metoder, utveckling av omdömesförmågan ävensom i lämplig omfattning undervisning i planläggning av jordbrukets skötsel samt grunder för dess förvaltning; utbildningen bör successivt anpassas till den jordbrukande befolkningens förmåga att tillgodogöra sig undervisning, med beaktande av bl. a. den sociala och ekonomiska utvecklingens nivå, och bör organiseras på sådant sätt att landsbygdens befolkning såvitt möjligt kan erhålla en undervisning och utbildning, vars innehåll i det hela är likvärdigt med den som kommer stadsbefolkningen till del.

II. Utbildningens omfattning

3. 1) Programmet för yrkesutbildning inom jordbruket bör omfatta hela den jordbrukande befolkningen utan åtskillnad med hänsyn till ras, religion, nationalitet eller kön och utan avseende å vederbörandes rättsliga förhållande till jorden, t. ex. blivande och nuvarande jordbrukare och jordbruksarbetare, däri inbegripna säsongarbetare, den kvinnliga arbetskraften inom jordbruket samt arbetare i verksamhetsgrenar, som äga nära samband med jordbruket.

2) I det inledande skedet och i underutvecklade länder må programmet, där så är erforderligt, begränsas till de personer, som mest effektivt kunna nås och undervisas av tillgänglig personal, samt till områden och persongrupper, beträffande vilka utbildningsbehovet är mest framträdande och i fråga om vilka resultatet av undervisningen kan förutses bli särskilt gynnsamt.

3) I underutvecklade områden, där utbildningsmöjligheter saknas, bör en av de första åtgärderna vara att tillhandahålla utbildade lärare och instruktörer med förtrogenhet med och förståelse för jordbrukets miljö och vilka såvitt möjligt själva besitta personlig erfarenhet av den jordbrukande befolkningens livsföring och arbete.

4) Då tillgång på sålunda utbildade lärare och instruktörer saknas, bör stöd ändock lämnas för utveckling av utbildningsanordningar på gårdar eller lantegendomar, där ledaren av företaget besitter tillräckliga förutsättningar för att utöva praktisk handledning.

4. 1) I underutvecklade länder böra åtgärder till främjande av läs- och skrivkunnighet intaga en framskjuten plats. Yrkesutbildningen bör i regel föregås av eller bedrivas jämsides med en allmän undervisning avseende elementära ämnen i enlighet med gängse standard i vederbörande land. När yrkesutbildning meddelas inom skolans ram, bör den icke blott föregås av utan även bedrivas jämsides med den allmänna undervisningen.

2) Där så är möjligt böra planer för yrkesutbildning inom jordbruket omfatta teoretisk fackundervisning ävensom närliggande ämnen av allmän natur, såsom de sociala förhållandena på landsbygden.

5. Utbildningskursen bör utformas med särskild hänsyn till

- a) de personer som skola utbildas samt den färdighetsnivå som eftersträvas;
- b) jordbrukets struktur och det inom jordbruket uppnådda utvecklingsstadiet samt jordbruksproduktionens art;
- c) tendenserna på jordbrukets arbetsmarknad samt graden eller behovet av rörlighet hos arbetskraften;
- d) det sociala livet, seder, bruk och åskådningar inom den samfällighet som jordbruket utgör; samt
- e) en allmän orientering rörande den nationella politiken i tillämpliga delar.

6. 1) I den mån så är möjligt och lämpligt bör yrkesutbildningen för den jordbrukande befolkningen omfatta kompletterande färdigheter särskilt avseende tillverkning och reparation av jordbruksredskap, underhåll och enkla reparationer av jordbruksmaskiner, jordbruksprodukternas behandling samt uppförande och underhåll av jordbruksbyggnader.

2) I områden, där undersysselsättning råder eller kan förväntas uppkomma, bör övervägas att för personer av båda könen anordna kurser i såväl landsbygdens som annat hantverk för att därigenom bereda dem möjligheter till kompletterande eller alternativ sysselsättning.

III. Utbildningsmetoder

Allmänt grundläggande undervisning

7. Lämpliga åtgärder böra vidtagas för att ernå en likvärdig undervisningsstandard i städer och på landet ävensom en gemensam grundval för undervisningen. Undervisningsmetoder och, där så är lämpligt, läroplaner i landsbygdens folkskolor böra anpassas efter landsbygdens särskilda behov och den miljö, vari lärjungarna leva.

8. I syfte att uppnå en grundlig och brett lagd allmän undervisning och

lära eleverna uppskatta naturen samt skärpa deras iakttagelseförmåga och öka deras manuela färdighet bör såvitt möjligt folkskolans teoretiska undervisning kompletteras med praktiska kurser i skolträdgårdsskötsel och slöjd. Sådan praktisk undervisning bör icke få ogynnsamt påverka kurser och planer inom den allmänna undervisningen.

9. Grundläggande praktisk undervisning bör anlitas på landsbygden i underutvecklade områden för att inom ramen för ett samordnat program meddela kunskap om förbättrad jordbruksteknik ävensom rörande sådana ämnen som landsbygdens näringsliv, hygieniska förhållanden, hälsovård och kostvanor, barnavård, konservering, bostäder, byorganisation samt kommunikationer. Synnerlig omsorg bör ägnas meddelandet av lämplig utbildning åt eftersatta grupper av underutvecklade länders jordbruksbefolkning, vilka använda primitiva jordbruksmetoder och vilkas levnadsstandard är särskilt låg. Befolkning, som lever i stammar, bör i detta sammanhang särskilt beaktas.

Jordbruksundervisning på mellanskolestadiet

10. 1) Där så befinnes lämpligt och undervisning av väsentligen yrkesutbildande art icke meddelats på mellanskolestadiet, bör jordbruksundervisningen vara av allmän natur. På landsbygden bör denna undervisning anpassas till nationella och lokala förhållanden. Där jordbruksundervisning icke meddelas, böra åtgärder vidtagas för ett successivt införande av sådan undervisning i skolor på landsbygden. Denna undervisning bör icke få ogynnsamt påverka kurser och planer inom den allmänna undervisningen.

2) Där så är möjligt bör denna undervisning förbindas med praktiskt arbete i skoljordbruk, på försöksjordbruk eller andra jordbruk. Sådant arbete bör begränsas till undervisningens behov.

Yrkesskolor för jordbruk

11. Åtgärder böra vidtagas för inrättandet av yrkesskolor för jordbruk, vilka under tillräcklig tid meddela utbildning i jordbrukskunskap, framställning och avsättning av jordbruksprodukter, jordbrukets drift och förvaltning samt andra lämpliga ämnen.

12. För yrkesutbildningens högre stadier böra finnas

- a) skolor eller särskilda skolavdelningar, tillgängliga för personer av båda könen och avsedda att meddela utbildning i speciella grenar av jordbruket;
- b) skolor eller särskilda skolavdelningar, tillgängliga för personer av båda könen och avsedda att meddela utbildning för en speciell kategori eller speciella kategorier av jordbruksarbetare eller särskilda för jordbruket erforderliga kunskaper;
- c) skolor eller särskilda skolavdelningar, vilka meddela utbildning i lant-hushåll.

13. Där så är möjligt och lämpligt, böra jordbruk anslutas till jordbrukets yrkesskolor för att omedelbart anknyta undervisningen till jordbruksarbete och bereda tillfälle till erforderlig praktisk övning. Där detta icke låter sig göra, eller i de fall då det är önskvärt att komplettera dylik utbildning, böra åtgärder vidtagas för att erforderlig praktisk övning må kunna förvärvas på lämpliga jordbruk och försöksstationer, varvid dock sådan övning bör begränsas till det för elevernas utbildning strängt nödvändiga.

14. Vid upprättande av yrkesskolor för jordbruksutbildning, böra beaktas

- a) de fördelar vilka äro förenade med olika former av internatsystem särskilt i länder med stora jordbruk och ringa befolkningstäthet;
- b) i samhällen med tillräckligt utvecklade läs- och skrivkunigheter, anordnandet av korrespondenskurser samt utnyttjandet av radions möjligheter för avlägset boende jordbruksarbetare, där så är möjligt i samband med kompletterande kurser vid skolor av internatkaraktär;
- c) utnyttjandet av audio-visuella hjälpmedel.

Kortare kurser

15. 1) Kortare kurser, säsongkurser och kvällskurser eller ambulerande kurser, böra anses särskilt lämpliga

- a) för att uppmuntra söner och döttrar till småbrukare och jordbruksarbetare att förkovra yrkeskunskap och allmänbildning;
- b) för att bibringa specialister eller jordbrukare och jordbruksarbetare kännedom om tekniska förbättringar och framsteg;
- c) för att meddela särskilda kategorier av arbetare undervisning i speciella färdigheter och metoder, såsom odling av vissa särskilda växtslag, djurens skötsel och utfodring, underhåll och användning av redskap eller maskiner, allmänt underhållsarbete på gården samt bekämpande av sjukdomar och insekter, som äro skadliga för jordbruket.

2) Sådana kurser böra till tiden anpassas efter lokala behov och böra icke ersätta längre kurser, där sådana äro möjliga och önskvärda.

Praktikantutbildning

16. 1) Där så befinnes erforderligt och ändamålsenligt böra offentliga myndigheter och andra lämpliga organ, var för sig eller samfällt, anordna praktikantutbildning på vissa utvalda jordbruksenheter, främst i syfte att avsluta utbildningen av blivande jordbrukare och särskilt i områden, där jordbruket i tekniskt avseende befinner sig på en relativt hög ståndpunkt; sådan utbildning bör i allmänhet föregås av en tillräcklig allmän skolning och bör avse den för ett område karakteristiska brukningsenheten, antingen denna utgöres av by, gods eller plantage, kooperativt jordbruksföretag, gruppkoloni eller liten eller medelstor gård.

2) Den jordbruksenhet, till vilken utbildningen förlägges, bör vara representativ och utväljas med omsorg, varvid i förekommande fall bör beaktas möjligheten av att jämväl utnyttja andra jordbruksföretag än det egna jordbruket. Utbildning inom jordbruksföretag bör om möjligt kompletteras med teoretisk undervisning.

Rådgivningsverksamhet

17. 1) Rådgivningsverksamhet bör anordnas eller utvidgas i den omfattning, som möjliggöres av varje lands utvecklingsnivå, i syfte att på ett praktiskt sätt delgiva jordbrukarna resultaten av vetenskaplig forskning samt i syfte att fästa vederbörande organs uppmärksamhet på tekniska problem som kräva beaktande.

2) Jordbrukare och jordbrukarorganisationer, däri inbegripna arbetsgivar- och arbetarorganisationer, böra stimuleras att utveckla egna rådgivningsprogram och böra i varje fall medverka vid genomförandet av officiella program och liknande upplysningsverksamhet.

18. Med hänsyn till att det i underutvecklade länder är lämpligt med enkla och praktiska yrkesutbildningsprogram, vilka kunna utvecklas både

innehållsmässigt och i geografiskt hänseende, bör uppmärksammas, att rådgivningsverksamhet har en särskilt viktig uppgift att fylla inom ramen för sådana program och vid genomförandet av planer för jordbrukets höjande.

19. Rådgivningsorganen böra i förekommande fall gemensamt med andra intresserade organ bidra till utvecklingen av ungdomsprogram, organisering av jordbruksklubbar för ungdom samt program för utveckling av hem- och samhällsliv.

Läringsutbildning

20. 1) Införandet av ett system för läringsutbildning bör övervägas, i den mån jordbruket är lämpligt organiserat härför och läringsutbildning överensstämmer med rådande praxis.

2) Ett dylikt program bör utformas med särskilt beaktande av behoven inom speciella jordbruksgrenar, områden eller grupper av arbetare; för ändamålet böra disponeras antingen jordbruksinstitutioner eller särskilda jordbruk, vilka med hänsyn till innehavarens eller instruktörens förutsättningar vederbörligen godkännts.

3) Anordningar för undervisning i den jordbruksgren, åt vilken lärlingen önskar ägna sig, uppgifternas begränsning till sådana som äro av värde för utbildningen, tillhandahållandet av utrustning samt förekommande skyldighet att besöka utbildningsanstalt, vari meddelas allmän undervisning och yrkesundervisning, böra godkännas av vederbörande myndighet.

4) För reglering av i föregående punkter angivna åtgärder böra alltas lagstiftning, beslut av offentliga organ, vilka handha övervakningen av läringsutbildning, kollektivavtal, nu nämnda metoder i förening eller annan lämplig ordning.

21. Där representativa arbetsgivar- och arbetarorganisationer finnas, böra dessa på grundval av fullständig likställighet medverka vid utarbetandet, den praktiska tillämpningen samt övervakningen av system för läringsutbildning.

22. 1) Läringsutbildning bör stå öppen för därtill kvalificerade aspiranter, vilka ådagalagt en klart manifesterad önskan att arbeta inom jordbruket och som fullgjort eller komma att ha fullgjort stadgad skolplikt.

2) Antagande av lärlingar samt program för läringsutbildningen böra övervakas av det i lagstiftning eller annorledes angivna organ inom arbeidskrafts-, jordbruks- eller undervisningsområdet, som alltefter vederbörande lands förhållanden må anses lämpligast.

3) Vid bestämmande av antalet lärlingar bör i såväl deras som de vuxna arbetarnas intresse beaktas antalet vuxna arbetare inom vederbörande jordbruksföretag.

4) Efter fullgjord utbildning bör lärling anses såsom kvalificerad arbetare samt erhålla ett av vederbörande myndighet utfärdat intyg härom.

23. 1) Lärings anställningsvillkor böra, vare sig de äro bestämda i ett mellan parterna träffat avtal, i kollektivavtal, lagstiftning eller annorledes, tydligt ange jordbrukarens respektive lärlingens skyldigheter, lärlingstidens längd, den kunskaps- och färdighetsnivå, som lärlingen bör uppnå för att tillfredsställande kunna fullgöra arbete inom jordbruket, ävensom förekommande skyldighet att besöka utbildningsanstalt, vari meddelas allmän undervisning och yrkesundervisning. Likaledes hör angivas att de arbetsuppgifter, som åläggas lärlingen, skola begränsas till de för hans utbildning erforderliga, samt att eventuella tvister skola hänskjutas till och avgöras av vederbörande myndighet.

2) Minimilön, löneförhöjning, arbetstid, semester, naturaförmåner, försäkring samt förmåner vid sjukdom och olycksfall i arbete avseende lärling böra regleras genom lagstiftning, föreskrifter av vederbörande myndighet, skiljedom eller kollektivavtal eller ock genom beslut av särskilda för denna uppgift inrättade organ.

3) Där representativa arbetsgivar- och arbetarorganisationer finnas, böra dessa på lika villkor medverka vid fastställande, tillämpning och övervakning av lärlingarnas anställningsvillkor.

24. 1) På lärlingsutbildningens tidigare stadier böra gjorda framsteg vitsordas, under angivande av utfört arbete, lärlingtidens längd samt den kunskapsnivå som uppnåtts, såväl allmänt taget som i avseende å särskilda slag av arbeten; sådan värdering bör, där så är lämpligt, kompletteras med praktiska prov.

2) På lärlingsutbildningens högre stadier eller i de fall, då lärlingsprogrammet är mera utvecklat, bör vederbörande organ förvissa sig om att utbildningen tillfredsställande fullgjorts. Härvid bör hänsyn tagas till en kombination av praktiska och teoretiska prov avseende såväl jordbruket i allmänhet som den speciella jordbruksgren, åt vilken lärlingen avser att ägna sig.

Utbildning av lärarpersonal och ledare för undervisning på landsbygden

25. 1) Varje program för jordbruksutbildning bör med hög prioritet inefatta utbildning av lärarpersonal och tjänstemän för arbetsuppgifter, vilka sammanhånga med jordbruket och dess biyrken. Dylika lärare och tjänstemän böra såvitt möjligt äga personlig erfarenhet av jordbrukets liv och arbete.

2) Denna utbildning bör, där så är erforderligt, påskyndas genom bl. a. följande metoder:

- a) inrättandet av utbildningsanstalter av lämplig typ;
- b) inrättandet av centra för bygdeutveckling, demonstrationer och utbildning;
- c) anordnandet av speciella korta fortbildningskurser för personer, som förvärvat högre lantbruksutbildning; sådana kurser böra, där så är erforderligt, avse frågor rörande instruktion och administration ävensom tekniska spörsmål i anslutning till arbetet, i syfte att göra dem väl rustade att meddela yrkesundervisning i enlighet med jordbrukets krav och med beaktande av modern teknik.

26. I högre utbildningsanstalter böra lärare och instruktörer

- a) företrädesvis besitta högskoleutbildning eller ha förvärvat motsvarande kunskaper;
- b) sättas i tillfälle och uppmuntras att underhålla sina kunskaper bl. a. genom fortbildningskurser och särskild ledighet för sådant ändamål.

Undervisningsmateriel

27. Undervisningsmateriel, som användes i yrkesutbildningsverksamheten, bör utformas med ledning av vunna forskningsresultat samt andra vetenskapliga rön; en systematisk och metodiskt ordnad vetenskaplig dokumentation av för ändamålet avpassat kunskapsmaterial bör ställas till lärarnas och de studerandes förfogande.

28. 1) Enär undervisningen i jordbruksämnen bör särskilt beakta regionala och lokala förhållanden och problem, bör undervisningsmaterielen ut-

väljas med hänsyn till den ekonomiska strukturen inom de områden, där eleverna skola arbeta.

2) När dylik materiel hämtas från andra länder och områden, bör den på lämpligt sätt anpassas till de lokala behoven.

29. Länder med gemensamma särdrag och problem böra, särskilt på utbildningens lägre stadier, gruppvis överväga framställning av standardiserad undervisningsmateriel genom inbördes samråd. I varje fall bör ett fritt utbyte av undervisningsmateriel främjas.

30. Audio-visuella hjälpmedel böra, ehuru de icke böra få ersätta andra undervisningsmedel, givas en framträdande plats i utbildningsprogrammen, särskilt i samhällen, där förmågan att läsa och skriva är föga utbredd. De speciella fördelar, som bildband och monterade bilder erbjuda, böra härvidlag beaktas.

IV. Jordbrukar- och andra intresserade organisationer

31. Organisationer för jordbrukare, jordbruksarbetare (fackföreningar däri inbegripna), jordbrukarkvinnor och jordbrukarungdom ävensom andra intresserade organisationer, t. ex. kooperativa sammanslutningar, böra tilldelas en viktig uppgift inom all jordbruksutbildning. De böra på allt sätt uppmuntras att aktivt deltaga i förbättrandet av sådan utbildning.

V. Nationella åtgärder

32. 1) Ansvaret för utbildningsverksamheten bör överlämnas åt den eller de myndigheter, som äro bäst skickade för uppgiften; i de fall då ansvaret åvilar flera myndigheter gemensamt, böra samordnade åtgärder vidtagas. Lokala myndigheter böra samarbeta vid utbildningsprogrammets genomförande. Nära samverkan bör upprätthållas med arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer ävensom i förekommande fall med andra intresserade organisationer.

2) En viss samordning mellan enskilda och av det allmänna anordnade kurser bör eftersträvas, så att

- a) eleverna göra regelbundna framsteg från ett stadium till ett annat;
- b) behoven inom olika områden eller grenar inom yrket tillgodoses, dock med bevarande i lämplig utsträckning av enhetligheten inom utbildningsprogrammet;
- c) ett nära samarbete åvägabringas mellan forskningsinstitutioner inom jordbruket, rådgivningsorgan och olika utbildningsanstalter.

33. 1) Vederbörande myndigheter böra fortlöpande utarbeta allmänna normer, vilka, där så erfordras, må växla från ett område till ett annat, beträffande bl. a. inträdesfordringar vid utbildning inom olika jordbruksgrenar, utbildningens och kursernas längd, undervisningsmateriel och läroböcker, lärarpersonalens kvalifikationer samt deras avlönings- och anställningsförhållanden, undervisningsavdelningarnas storlek, undervisningsplaner, examensfordringar samt villkoren i övrigt för att utbildningen må kunna anses avslutad. Vid utarbetandet av dylika normer böra lämpliga åtgärder vidtagas för samråd med representativa organisationer av jordbrukare och jordbruksarbetare ävensom, i förekommande fall, med andra intresserade organisationer.

2) På alla stadier böra enskilda initiativ stödjas, då det gäller att

igångsätta och organisera utbildningskurser, och tillämpningen av normerna bör överlämnas till erkända utbildningsanstalter, vilka, om så befinnes erforderligt, övervakas av lämpliga organ.

34. Ehuru lokala bidrag till utbildningsverksamhetens finansiering i många fall äro påkallade, böra likväl de offentliga myndigheterna, i den omfattning som anses lämplig och erforderlig, även främja allmän och enskild utbildningsverksamhet genom att bl. a. lämna ekonomiskt understöd, tillhandahålla jord, byggnader, transportmedel, utrustning och undervisningsmateriel, medelst stipendier eller annorledes bidraga till täckande av elevernas levnadsomkostnader eller avlöning under utbildningen samt bereda kvalificerade elever, särskilt sådana som icke själva kunna bestrida kostnaderna, avgiftsfritt tillträde till internatskolor för jordbruksutbildning.

35. 1) Vederbörande myndigheter eller andra lämpliga organ böra, var för sig eller samfällt, tillse, att utbildningsprogrammen samordnas med annan offentlig verksamhet inom jordbruksområdet. Särskilt bör tillses, att utbildningsverksamheten organiseras med beaktande av arbetstillfällena på lång sikt samt möjligheterna för blivande jordbruksarbetare att starta eget jordbruk, med hänsyn till bl. a. tillgången på jord, kreditmöjligheter och avsättningstillfällen för jordbruksprodukter.

2) De offentliga myndigheterna eller andra lämpliga organ böra, var för sig eller samfällt, vidtaga alla erforderliga praktiska åtgärder för att underlätta arbetsplacering av personer, som avslutat sin utbildning, samt bistå dem att finna lämpliga jordbruksföretag eller anställning i sådana, vilka motsvara deras utbildning och färdigheter.

36. De offentliga myndigheterna eller andra lämpliga organ böra, var för sig eller samfällt, utarbeta metoder för värdering av utbildningsverksamhetens effektivitet, t. ex. med avseende å en höjning av levnadsstandard och produktionsnivå inom jordbruket samt för uppnående av de i punkt 2 angivna målen; myndigheterna böra likaledes tid efter annan kontrollera uppnådda framsteg.

VI. Internationella åtgärder

37. 1) Där så är möjligt, särskilt vad angår länder med likartade jordbruksförhållanden, bör internationellt utbyte av jordbrukare och jordbruksarbetare, jordbrukarungdom, lantbrukslärare, forskare och experter ävensom av vetenskaplig litteratur på området stödjas.

2) Där så är lämpligt böra internationella centra för forskning, rådgivning och yrkesutbildning inom jordbruket ävensom internationella sammankomster med utöware av vetenskaplig forskning inom jordbruket, rådgivningspersonal samt lärare i jordbruksskolor främjas.